

ningsudvalget og er kommet ud derfra igen — Udvalgssporene skræmmer jo næsten — er vi vel nu oppe paa 157—158 Millioner, og hvis jeg skulde sige, hvad Udgifterne til alle Lønningerne, Tilskud til Lærerlønningerne, Lønninger for honorarlønnede Personer og overhovedet alt, hvad hele Tjenestemandforholdet, om jeg saa maa sige, medfører af Udgift for Staten, vil beløbe sig til, tror jeg ikke, vi kan regne med meget mindre for det kommende Aar end 200 Millioner.

Her maa jeg dog straks sige, at dette Tal vil ikke fremgaa direkte af Finanslovsforslaget; en stor Del af dette Beløb falder paa Statsvirksomhederne og vil da komme til at foreligge i Driftsregnskabet under Finanslovens § 2, men ikke foreligge som direkte Udgift paa Statsudgiftssiden, ikke paa §§ 8—25 for at udtrykke mig ganske korrekt. Hvis jeg tager de egentlige Tjenestemandslønninger, maa jeg gaa ud fra, at omtrent en Trediedel af disse, maaske godt og vel en Trediedel, falder ind under de tre store Statsvirksomheder: Statsbanerne, Postvæsenet og Telegrafvæsenet; og de Beløb, der er medgaaet dertil, vil da ikke forekomme paa Finanslovens Udgiftsside. Naar jeg skal sige blot ganske faa Ord om, hvorledes denne store Udgift dækkes, maa jeg først sige, at den Udgift, som falder paa Statsvirksomhederne, fra Ministeriets Side er beregnet til, saa vidt det er muligt, at dækkes af disse Virksomheder. Derfor har Ministeren for offentlige Arbejder — efter min Tilskyndelse, maa jeg sige — i Folketinget fremsat Forslag til Lov om Portotaksternes Forhøjelse; derfor vil det blive en Følge af dette Lovforslags Ophøjelse til Lov, at Telegraftaksterne forhøjes, og det vil endelig være nødvendigt, at der fremsættes Forslag til Lov om Forhøjelse af Statsbanetaksterne. Derved vil der, saa vidt det er gør ligt — thi der er jo Grænser for de Forhøjelser, man i Øjeblikket kan gaa til, hvis det ikke skal give Bagslag, og desuden kan man ikke uden videre forhøje disse Takster — være en Mulighed for at dække Beløbet til Tjenestemændenes Lønninger paa disse Etater, men en Sikkerhed derfor kan der naturligvis ikke foreligge. Ministeriet kan kun bestræbe sig — og det venter Rigsdagens Tilslutning til disse Bestræbelser — for saa vidt muligt at bøde paa den varige Statsudgift, som her melder sig.

Men udenfor dette har jeg ment det nødvendigt at fremsætte Skattelovforslag, dels af direkte, dels af indirekte Art,

Skattelovforslag, som endnu er hvilende i det Udvalg, der behandler dem i Folketinget. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de finansielle Forhold ved denne Lejlighed, det vil der rimeligvis blive givet mig Anledning til, naar Skattelovforslagene kommer herop, og i saa Henseende foreligger der en Vished for mig, idet jeg har faaet Tilsagn fra hvad jeg kan kalde Skatteudvalget i Folketinget og fra alle Partier, som er repræsenterede i dette, om, at disse Lovforslag vil blive gennemført uden finansiell Formindskelse og med det Forhold bevaret mellem direkte og indirekte Skatter, som er foreslaaet af mig. Foruden disse Skattelovforslag har jeg i selve Lønningsudvalget maattet kræve, saaledes som ogsaa omtalt i Folketingets Skatteudvalg — senere har det været Genstand for en kort Omtale i Folketinget —, at Statstilskuddet til Lærerlønningerne, som det er foreslaaet i det af Undervisningsministeren indbragte Lovforslag, ændres og formindskes, thi ellers vilde det ikke være muligt for mig som Finansminister at tage Ansvaret for dette Lovforslags Gennemførelse. Alligevel er det vel muligt, at man ikke naar til Dækning af den sidst tilkomne Udgift, jeg mener de Forslag, som efter Forhandlinger med Tjenestemændene blev stillet af mig i Lønningsudvalget. Det er umuligt i dette Øjeblik at se, der er stadig en Forøgelse af Statsindtægterne, men tilfældige Omstændigheder kan bringe saadanne Indtægter til at gaa ned. En Bryggeristrejke koster Staten $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., en Havnestrejke, hvorunder intet fortoldes i længere Tid, nedsætter naturligvis Toldafgifterne med meget betydelige Beløb. Selv om det tegner overordentlig gunstigt, kan saaledes tilfældige, men meget beklagelsesværdige Omstændigheder forringe den Indtægt, som Finansministeriet har ventet, men jeg saa ingen Udvej til at fremstille yderligere Skattelovforslag, som kunde komme dette Finansaar til gode. Hvad det næste Finansaar angaar, har jeg, som Tinget vil vide, fremsat meget omfattende Skattelovforslag, som maa danne Grundlaget for næste Aars finansielle Ordning, og hvorved Indtægten kan bringes op til halvfemte Hundrede Millioner for 1920—21.

Jeg tror at turde indskrænke mig til disse Bemærkninger for ikke ganske unødvendigt at forhale Forhandlingerne her i Tinget, men jeg maa til Slutning sige, at Finansministeriet har opfordret de enkelte Ministerier til at undersøge, hvorvidt der